

[Kirsten Jacobsen]

tryk for, at skattereformen var socialt afbalanceret for pensionister, at den var retfærdig, og at vi andre nu skulle holde op med at holde valgtaler, for det, det drejede sig om, var, hvilket beløb der stod nederst på pensionsudbetalingen.

Det, alle de pensionister, som har henvendt sig til Folketinget, netop har beskrevet med deres egne eksempler, er jo, at de tal ikke er de samme. De oplever i deres hverdag, at når det drejer sig om at bevare egne rettigheder eller lade være med at give afkald på privilegier, man selv har, er der ingen smalle steder, men at leve op til det, som regeringen lovede folkepensionisterne, nemlig at folkepensionens grundbeløb var urokkeligt, og at folkepensionisterne ville få de samme lettelser som alle mulige andre i samfundet, har den altså ikke kunnet, og det nytter ikke noget, at man vil bortforklare det ved at sige, at det er socialt velafbalanceret, for det er det ikke.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Når jeg hører den konservative ordfører komme med udgydelser om, hvor mange Socialdemokratiet har overset, kan jeg ikke lade være med at tænke på, at vi taler om en gruppe på 800.000 mennesker, og de 770.000 får forbedringer. Det synes jeg ikke er så dårligt.

Jeg synes også, at det er besynderligt, at når man diskuterer de grønne afgifter og inddrager et eksempel fra Ældre Sagen, der har skrevet, at en typisk pensionist får 60 kr. pr. måned før grønne afgifter, tager man ikke overskriften med; der står faktisk i brevet, at gevinsten skal sammenlignes med forventet satsregulering. Ydermere er det fuldstændig tåbeligt at blande de grønne afgifter for 1994 ind i det tal for 1998, vi taler om. Der er masser af andre forhold for pensionister, der også vil ændre sig i den periode.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge fru Kirsten Jacobsen om, hvor mange svar på alle de mange henvendelser – 1,46 m har jeg hørt på et tidspunkt – der har været negative, for vi andre får altså også de svar, som fru Kirsten Jacobsen får, og jeg har ikke den samme oplevelse af de svar, der kommer fra Skatteministeriet, som fru Kirsten Jacobsen åbenbart har.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Den socialdemokratiske ordfører anklager mig for at manipulere med oplysningerne, og det kan jeg naturligvis ikke have siddende på mig, men det er korrekt, at jeg ikke medtog alle de ændringer, som enlige pensionister bliver udsat for fra nu af og frem til 1998.

Sagen er, at man fjerner et forhøjet personfradrag for reelt enlige. Til gengæld giver man en slags kompensation ved et tilskud i 1994. Fra og med 1995 bliver dette kompenserende beløb aftrappet med henblik på total afvikling fra og med 1999, hvorefter det overgår til pensionstillægget, som er indkomstafhængigt. Det er en væsentlig forringelse for de reelt enlige, som jeg overhovedet ikke medtog i mit eksempel, og det undlod jeg faktisk af hensyn til Socialdemokratiet og til den generelle forståelse for, hvor grelt det står til, når man ser reformens virkning i det 5-årige perspektiv, som er det rigtige.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal meget gerne med det samme give to eksempler: En enlig mand, 68 år, pensioneret tjenestemand, fik i 1993 udbetalt 6.324,41 kr. Efter skattereformen, hvor samordningsfradraget er fjernet, bliver resultatet 5.193,01 kr.

En gift kvinde på 51 år, som er invalidepensionist med en indtægt på 53 kr., og som har en ægte mand på dagpenge, fik i 1993 udbetalt i alt 5.134 kr., i 1994 4.900 kr.; det er et tab pr. år på 2.800 kr.

Begge eksemplerne er gennemregnet af de pågældende kommuner.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Lidt retfærdighed skal der da også til. Men jeg er helt sikker på, at de eksempler, fru Pia Christmas-Møller henviste til, ikke er dem, der tidligere er henvist til.

Fakta er, at når aftrapningen af tillæggene sker, skal der meget betydelige ekstra indtægter til, og det vil sige, at en enlig pensionist ud over sin pension skal have 106.000 kr. ekstra i indtægt, før der sker en aftrapning. Det synes jeg ikke er så dårligt.